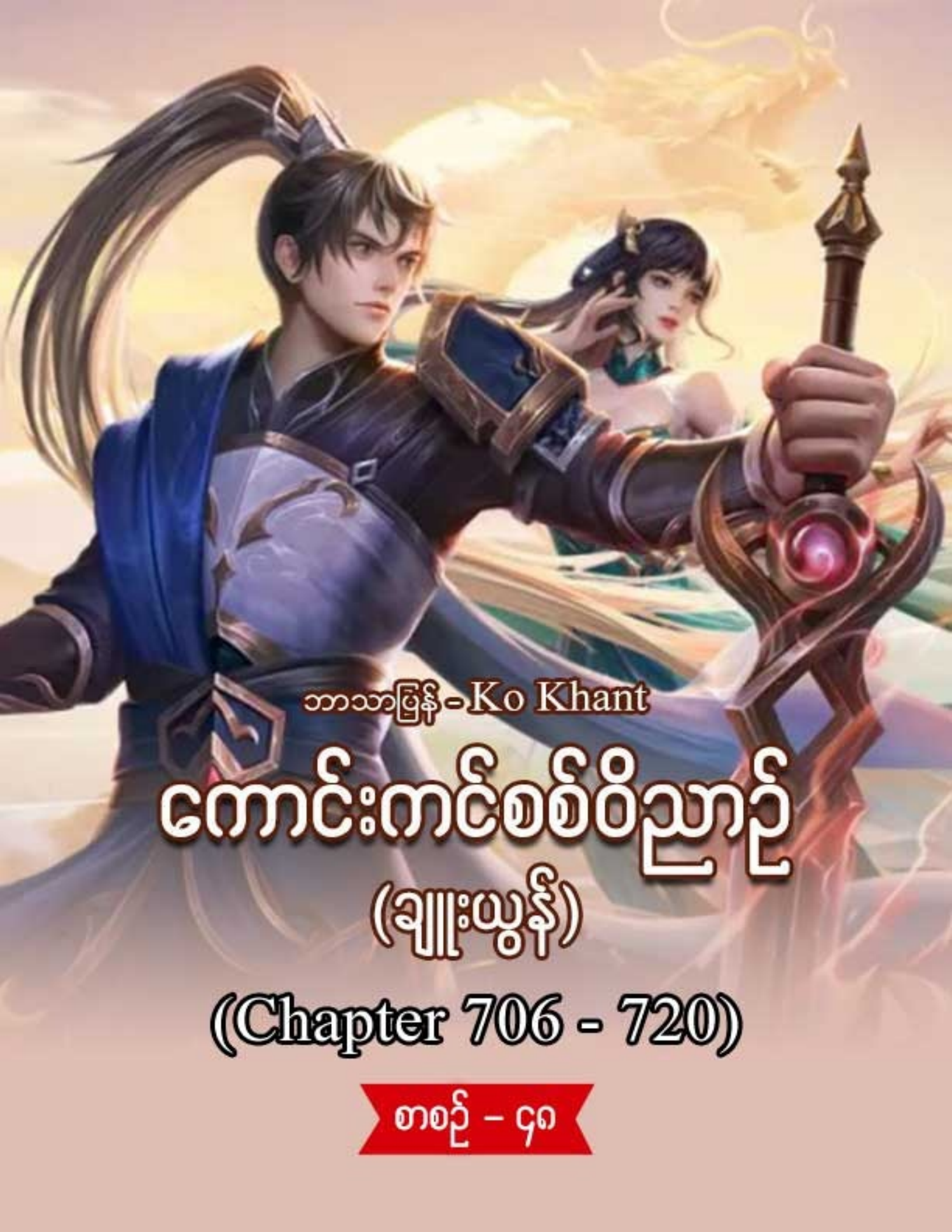

ဘာသာပြန် - Ko Khant

ကောင်းကင်စစ်ဝိညာဉ် (ချူးယွန်)

((Chapter 706 - 720))

စာစဉ် - ၄၈

အပိုင်း 706

ဒုတိယအသက်

မဟာပညာရှိရဲရင်ဘက်က လှုပ်ခတ်နေပြီး အသက်တောင်ပုံမှန်မရှိနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ သူထပ်မံတိုက်ခိုက်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်ချိန်မှာပဲ သူ့နားတွေထောင်သွားခဲ့ပြီလေ။

"နင်ဘာပြောလိုက်တာလဲ? သူမသေသေးဘူး ဟုတ်လား"

တကယ်လို့ လှပတဲ့မျက်လုံးထဲမှာ လှောင်ပြောင်မှုတွေပြည့်နှက်နေလို့။

"သူ့ကို ငါက သခင်အဖြစ်အသိအမှတ်ပြုပြီးနေပြီလေ... သူသေရင် ငါလည်းပြန်တံဆိပ်ခတ်ခံရပြီး နောက်သခင်အသစ်ကိုစောင့်နေရပြီပေါ့... သူသာ တစ်ကယ်သေရင် ငါဒီမှာရပ်နေနိုင်ပါဦးမလား? နာက်ပြီး မူတုဆိုရင်လည်း သူနဲ့ဝိညာဉ်စာချုပ်ချုပ်ထားတာပဲလေ... ချူးယွန်သေရင် မူတုလည်းသေနေရောပေါ့"

"နင်တစ်ကယ်ပြောနေတာလား?"

မဟာပညာရှိက မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်နဲ့ ချူးယွန်ရဲ့အလောင်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

ပုံမှန်ဆိုရင် ချူးယွန်သေသွားတာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် တကယ်က အသက်ရှင်နေသေးတယ်လို့ ပြောနေတော့...

"ဒါတစ်ကယ်ပဲလား?"

မူတု အသိစိတ်ပြန်ဝင်လာပြီးနောက် သူ့မျက်နှာက ဒဏ်ရာတွေကို ဂရုမ

စိုက်အားတော့ပါဘူး။ သူက တာလင်အရှေ့ကို အမြန်ပြေးသွားပြီး ပြောလိုက်တယ်။

"ချူးယွန် တစ်ကယ်အသက်ရှင်နေသေးတာလား? ဒါဆိုရင် ငါလည်းဘာမှမဖြစ်တော့ဘူးပေါ့"

တာလင်က ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။

"ငါအရင်တုန်းက သူ့ကို ကောင်းကင်ကြွမ္မာ မြင့်မြတ်သောဆေးလုံးဆိုတဲ့ သူတော်စင်အဆင့်ဆေးတစ်လုံး ဖော်စပ်ပေးခဲ့ဖူးတယ်... အဲတာကိုသောက်လိုက်ရင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ သန့်စင်တဲ့စွမ်းအင်တွေကို သိုလှောင်ပေးထားပြီး ခန္ဓာကိုယ်ပျက်ဆီးလို့ သေသွားခဲ့ရင်တောင် ပြန်လည်ကုသပေးနိုင်စွမ်းရှိတယ်လေ"

သူမပြောနေချိန်မှာပဲ ချူးယွန်ရဲ့ချန်တုန်က အဖြူရောင်အလင်းတွေ တောက်ပစွာထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါပြီ။ ထိုအလင်းက နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး လူတစ်ယောက်ကို သက်တောင့်သက်သာ ရှိစေနိုင်ပါတယ်။

အလင်းက အလွန်မြန်ဆန်တဲ့နှုန်းနဲ့ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပြီလေ။ ဒါက ချူးယွန်ရဲ့ ခြေ၊ လက်၊ အရိုး၊ အသားအားလုံးကို အားဖြည့်ပေးလာခဲ့ပါတော့တယ်။

ထိုအဖြူရောင်အလင်းက ချူးယွန်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ သိုလှောင်ထားတဲ့ စွမ်းအင်တွေပါ။

စင်ကြယ်တဲ့စွမ်းအင်တွေကြောင့် ချူးယွန်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ဒဏ်ရာအားလုံးက အလွန်မြန်ဆန်စွာနဲ့ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာခဲ့ပါပြီ။

ချူးယွန်ရဲ့ရင်ဝှံရှိ ကြီးမားတဲ့ဟောင်းလောင်းပေါက်ဒဏ်ရာကြီးတောင် ပြန်လည်ကောင်းမွန်လို့ လာခဲ့ပြီလေ။

ချူးယွန်ရဲ့ ဒဏ်ရာအားလုံးပျောက်ကင်းသွားချိန်မှာတော့... အဖြူရောင်

အလင်းတွေလည်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါတော့တယ်။

မဟာပညာရှိနဲ့ မူတုလည်း ထိုဖြစ်စဉ်ကို လက်သီးဆုပ်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစွာ စိုက်ကြည့်နေလို့။

"အဟွတ် အဟွတ်"

ချောင်းဆိုးသံထွက်လာပြီးနောက် ချူးယွန်တဖြည်းဖြည်း ထထိုင်လာခဲ့ပါတယ်။ သူ့မျက်နှာကတော့ ဖြူရော်လို့နေဆဲပါ။

"ဘာဖြစ်တာလဲ... ဒီမတိုင်ခင်က ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ?"

"ဒါက အိပ်မက်တော့မဟုတ်ဘူး... နင်သေသွားတာ"

တုလင်က အသံတိုးတိုးနဲ့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

"နင့်ကိုသတ်လိုက်တဲ့လူက ရှောင်ယန်လို့ခေါ်တယ်... လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ရာချီက တိုင်ဂန်တိုက်ကြီးမှာ အရမ်းကျော်ကြားခဲ့တဲ့သူပဲ... သူက လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်တဲ့နေရာမှာ အစွမ်းထက်လွန်းလို့ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်းနတ်ဘုရားဂိုဏ်းချုပ်လို့တောင်ခေါ်ကြတယ်!"

"ငါသေသွားတယ်... လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခံရတာ!"

ချူးယွန်ရဲ့မျက်လုံးတွေက ကျဉ်းမြောင်းသွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့ရင်ဝကို အလင်းတန်းတစ်ခုက ထိုးဖောက်သွားခဲ့တာကို ပြန်သတိရသွားခဲ့ပါပြီ။ နောက်ပြီး သူကလည်း မရှောင်နိုင်ခဲ့ဘူးလေ။

"သူက အရမ်းနီးကပ်နေလို့ သူ့ရဲ့သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ငါဘာမှမလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး... သူ့ရဲ့တည်နေရာကို ငါလည်းမသိနိုင်ဘူးလေ... ငါအကောင်းဆုံးလှုပ်ရှားဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် သူ့ထက်နောက်ကျနေခဲ့တယ်"

တုလင်က စိတ်မကောင်းဟန်နဲ့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူမက သူမရဲ့ပေါ့ဆမှုအတွက် အပြစ်တင်နေပုံပါပဲ။

"မင်းအသက်ရှင်နေသေးတာကောင်းတယ်... မင်းအသက်ရှင်နေသေးတာ သိပ်ကောင်းတာပဲ!"

မူတုရဲမျက်နှာက ပျော်ရွှင်မှုတွေပြည့်လို့။ ချူးယွန်မသေတဲ့အတွက် သူလည်းမသေရတော့ဘူးလေ။

မဟာပညာရှိက မျက်ရည်တွေဝဲရင်း ချူးယွန်ကိုလက်သီးနဲ့ထိုးကာ ပြောလိုက်ပါတယ်။

"သောက်ပဲ... ငါတစ်ကယ်စိုးရိမ်သွားတာဟ... မင်းတစ်ကယ်သေရင် ငါမရရအောင်လက်စားလိုက်ချေမှာ"

ချူးယွန်က တစ်ခုခုပြောဖို့ကြံလိုက်ပေမယ့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်က တုန်ခါသွားခဲ့ပြီး စွမ်းအင်တွေက သူ့ပါးစပ်ထဲက အန်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

"ဘာဖြစ်တာလဲဟ?"

မဟာပညာရှိရဲ့နှလုံးသားက ခုန်ပေါက်သွားခဲ့ပါတယ်။ သူက နောက်ထပ်မတော်တဆမှုထပ်ဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်နေခဲ့တာပါ။

"အဲဒီ သန့်စင်တဲ့စွမ်းအင်က သူ့ကို ပြန်လည်ရှင်သန်စေနိုင်ရုံမကဘူး... သူ့ရဲ့ကျင့်ကြံခြင်းအခြေခံကိုပါ မြင့်တက်လာစေလိမ့်မယ်"

တုလင်က လှပစွာပြုံးလိုက်ပါတယ်။ ဒါက ကောင်းကင်ကြမ္မာမြင့်မြတ်သောဆေးလုံးရဲ့ မှော်ဆန်တဲ့စွမ်းရည်ပါ။

ချူးယွန်မျက်လုံးမှိတ်ပြီး စွမ်းအင်တွေကို ထိန်းချုပ်ကာ စီးဆင်းစေလိုက်ပါတယ်။ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အရှိန်ပြင်းစွာစီးဆင်းလာခဲ့ပါပြီ။

မဟာပညာရှိက ခေါင်းကုပ်ပြီး ရှက်ရွံ့နေဟန်နဲ့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

"အဖိုးကြီးမူ... ငါမင်းကိုစောစောက အထင်လွဲသွားတယ်"

ပြီးနောက် သူကခေါင်းလှည့်ကြာ ချောင်းဟန့်လိုက်ပြီး

"နောက်ပြီးတော့ နင်၊ တာလင်... ငါအရမ်းစိုးရိမ်နေလို့ နင့်ကို အပြစ်တင် မိသွားတယ်"

တာလင်ရဲ့မျက်နှာက အပြောင်းအလဲမရှိခဲ့ပါဘူး။သူမက ထပ်မံရှင်းပြ လိုက်ပါတယ်။

"ရှောင်ယန်က ထိပ်တန်းလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သူတစ်ဦးပဲ... သူ့ခွန်အား အမြင့်ဆုံးမှာဆိုရင် အဆင့်ကိုး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတွေတောင် သူ့ရဲ့လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်မှုက လွတ်မြောက်နိုင်ဖို့မလွယ်ဘူး!"

"သူက ဘယ်လိုလှုပ်ရှားမှုပညာရပ်ကို သုံးသွားတာလဲ? ဘာလို့ ငါ့သူ့ကို တားဆီးလို့မရတာလဲ? သူထွက်ပေါ်လာတော့ရော... ဘာဖြစ်လို့အသံ တောင်မကြားရတာလဲ?"

မဟာပညာရှိက အပြင်းအထန်တွေ့တောပေမယ့် သူ့ဘယ်လိုမှစဉ်းစားမ ရခဲ့ပါဘူး။

ဘယ်သူမှ သူ့ကိုမမြင်နိုင်ခဲ့ကြဘူးလေ။

"ရှောင်ယန်ရဲ့ သိုင်းဝိညာဉ်က သူ့ကို မမြင်နိုင်တဲ့ ဖုန်မှုန့်အဖြစ် ပြောင်းလဲ စေနိုင်တယ်လေ... သူက လေထုထဲမှာဖုန်မှုန့်တွေနဲ့ပေါင်းစည်းပြီး မျော လွင့်နေနိုင်တယ်... နင်မပြောနဲ့ သူတိုက်ခိုက်ချင်ရင် ငါတောင်မှ သူ့နေရာ ကိုဖော်ပြဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး!"

တာလင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

"အဲတာကြောင့်ပဲ အရင်တုန်းက သူ့လက်အောက်မှာ ကျွမ်းကျင်သူများစွာ ကျဆုံးခဲ့ရဖူးတယ်"

သူက တစ်ချိန်လုံး ပုန်းကွယ်နေခဲ့တာလေ။ထူးခြားမှု ဘာတစ်ခုမှမလုပ်ပဲ

မထင်မှတ်တဲ့အချိန်မျိုးမှာမှ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှုထောင့်ကထွက်ပေါ်လာပြီး တိုက်ခိုက်တာမျိုးပါ။

ဒါကိုကာကွယ်ဖို့က မဖြစ်နိုင်သလောက်ပါပဲ!

"ရှောင်ကလန်မှာ ဒီလိုတည်ရှိမှုမျိုးရှိနေတယ်ပေါ့"

မဟာပညာရှိက လေအေးကြီးကို ရှုလိုက်မိပါပြီ။ဒီလိုတည်ရှိမှုမျိုးရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို ဘယ်သူက ခုခံကာကွယ်နိုင်မှာလဲ?

ဒါက မဖြစ်နိုင်သလောက်ပဲလေ!

"ရှောင်ယန်က ပုံမှန်လိုဆိုရင် သေသွားသင့်တာကြာပြီ... သူ့ရဲ့အော်ရာ တွေအရဆိုရင်တော့ သူက သေသွားပြီဆိုတာ သေချာတယ်... သူက သူ့ရဲ့ အသက်ကို ဒီလောက်ရှည်ကြာနေနိုင်အောင် အသက်ဆက်ဝက်ဘာနဲ့ ထိန်းထားတာပဲဖြစ်ရမယ်"

တော့လင်ကလည်း ဝက်ဘာပညာနဲ့ပတ်သတ်ပြီး ကျွမ်းကျင်မှုရှိတာမို့ ဖြစ်နိုင်ချေအရှိဆုံးကို စဉ်းစားမိသွားပါတယ်။

"အသက်ဆက်ဝက်ဘာက လျှို့ဝှတ်ပုံစံအမျိုးစားထဲကပဲ... ဒါကိုပြုလုပ် ဖို့ ဝိညာဉ်ဆေးအများကြီးလိုတယ်လေ... အသက်ဆက်ဝက်ဘာကို အသုံးပြုလိုက်ရင် ဒါက အဲဒီလူရဲ့လက်ကျန်စွမ်းအင်ကို တံဆိပ်ခတ်ထား လိမ့်မယ်... သူ့ကိုနီးထစေချင်ရင်လည်း အများကြီးပေးဆပ်ရပေမယ့် အချိန်အတော်ကြာရှိနေနိုင်တယ်"

"တစ်နည်းပြောရရင်ရှောင်ယန်ဆိုတဲ့ မိစ္ဆာအိုကြီးက ရှေးကတည်းက သေသွားလောက်ပြီ"

မဟာပညာရှိက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ခနဲတွေးလိုက်ပြီး

"သူဘယ်လောက်ကြာကြာနီးနေနိုင်လဲ? တစ်ကယ်လို့ သူကချူးယွန်ကို

သတ်ဖို့ ထပ်ပြီးကြိုးစားလာရင် ငါတို့ဘယ်လိုလုပ်သင့်လဲ?"

တော့လင်က အေးစက်စက်ရယ်မောလိုက်ပြီး

"သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက သေခြင်းအော်ရာတွေပြည့်နှက်နေခဲ့တယ်လေ... ဝိညာဉ်ဆေးတွေဘယ်လောက်ပဲ အသုံးပြုထားပါစေ သူ့ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး... ဒါက သူ့ရဲ့နောက်ဆုံးနိမ့်ဆုံးချိန်ဆိုတာ သေချာတယ်... ရှောင်မိသားစုက ချူးယွန်ကိုသတ်ဖို့ ဒီအခွင့်အရေးကိုအသုံးပြုတယ်ဆိုတော့ သူတို့က တစ်ကယ်ကြိုးစားနေတာပဲ"

"ကံမကောင်းချင်တော့ သူတို့ဘယ်လိုပဲတွက်ချက်ထားပါစေ အမှားယွင်းရှိနေသေးတယ်... ချူးယွန်များ ကောင်းကင်ကြိမ္မာမြင့်မြတ်သော ဆေးလုံးနဲ့ ဒုတိယအသက်ရှိနေမယ်လို့ ဘယ်သူမှထင်ထားမှာမဟုတ်ဘူး"

"ပုံမှန်ဆို ရှောင်ယန်က ဂရုတစိုက်ရှိပေမယ့် ဒီတစ်ကြိမ်တော့မဟုတ်ဘူး... သူက သတ်ဖြတ်ပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်းထွက်ပြေးသွားတယ်လေ... ဒါက လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သူတစ်ယောက်ရဲ့ပုံစံဆိုပေမယ့် သူ့အမှားကြီးမှားသွားပြီ"

"သူသာ နည်းနည်းလောက်ပိုဂရုစိုက်ပြီး ပြန်လာကြည့်ရင်တော့ ချူးယွန် မသေသေးဘူးဆိုတာ သူသိရမှာပါ!"

သူမရဲ့ စကားသံဆုံးသွားတာနဲ့ ကောင်းကင်က ဖုန်မှုန့်တွေကျဆင်းလာခဲ့ပါပြီ။

"ဟားဟားဟား... သန့်စင်ခြင်းလမ်းကိုးပါးစေတီဆိုတဲ့အတိုင်း ဂုဏ်သတင်းနဲ့ ကိုက်ညီပါပေတယ်... ငါသဘောကျတယ်"

"ကံမကောင်းချင်တော့ ဒီအဖိုးကြီးက မွေးကတည်းက သတိကြီးလွန်းတယ်လေ... ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင်ကို သတ်လိုက်ရရင်တောင် သူ့သေသွားတဲ့အထိ စောင့်ကြည့်နေဦးမှာ"
